

Een onrustige en regenachtige zomer,

Nepal bevindt zich nog midden in de moesson die de laatste maanden voor een enorme ravage heeft gezorgd. Veel gebieden zijn overstroomd en tal van families zijn verscheurd door het verlies van dierbaren. Thakur ploegt met zijn motor door de enorme modderstroom die zijn geboorteprovincie Chitwan heeft bereikt. Er is veel gebeurd in de laatste maanden. De aanhoudende regen vormt verhoudingsgewijs voor de familie Dhakal, maar een klein probleem. Thakur en Sharada hebben namelijk alles moeten opgeven om helemaal opnieuw te kunnen beginnen.

De problemen met de dochter van de familie stapelen zich op. Arju zit dit jaar in haar examenjaar op de Sunshine School maar lijkt zich weinig voor haar studie te interesseren. Dat Thakur tevens onderwijzer is op SNS maakt de situatie er niet makkelijker op. Arju komt regelmatig niet opdagen en geeft haar moeder grote zorgen door 's nachts niet thuis te komen. De situatie verergerd als Arju dronken thuiskomt van lokaal gestookte rijstwijn. Het duurt niet lang voordat ze dit meeneemt naar school en daar ook onder invloed raakt. Dit leidt tot een schorsing, vlak voor haar examen. Openbaar dronkenschap is iets waar je in Nepal voor verketterd wordt. Dat je ook nog eens een jonge vrouw bent maakt dit alleen maar erger. Arju lijkt de consequentie maar in beperkte mate in te zien en verandert niets aan haar gedrag. Ondertussen maakt dit haar vaders reputatie aan het wankelen, iedereen praat over de ontstane onrust en hulp lijkt er niet te bestaan. Althans niet op dit moment.

Het duurt niet lang meer dat de politie voor de deur staat en dat ze gearresteerd wordt. Opgepakt vanwege mishandeling van één van haar leeftijdsgenoten tijdens een straatgevecht. Haar huisarrest is van korte duur, nadat ze haar ouders met wapens heeft bedreigd.

Thakur belt ons ondertussen dagelijks, volledig verscheurd door emoties en wanhoop. Zijn antialcoholcampagnes, die hij zijn hele leven al verkondigd, verdampt volledig. Uitgelachen door collega's besluit hij zich ziek te melden – wat in Nepal gelijk staat aan het nemen van ontslag. Ondertussen zoeken we naar hulpinstanties om ook maar iets te kunnen betekenen voor Arju en de familie. De zorg voor Shiva en Himali en de andere kinderen wankelt waardoor alles er tamelijk hopeloos uitziet.

Het is onbegrijpelijk hoe een ogenschijnlijke warme cultuur je zo'n koude douche kan geven. Je eigen problemen moet je hier vooral zelf zien op te lossen. Nadat het Sunshine management de beslissing neemt Arju volledig van haar examen uit te sluiten gaat het bergafwaarts. Het duurt niet lang voordat ze opnieuw gearresteerd wordt. Haar familie zoekt dag en nacht naar een geschikte rehabilitatie. Uiteindelijk weet de familie een opvangkamp voor jeugddelinquenten te vinden voor een herscholing met stricte begeleiding van 6 maanden.

Thakur, Sharada en familie besluiten te vertrekken uit Bhaktapur. Een emotionele beslissing die leidt tot het opgeven van alles wat ze hebben opgebouwd. Het juk van de sociale druk maakt hun beslissing definitief. Het is soms moeilijk om je een klein beetje in de situatie te kunnen verplaatsen en hen te adviseren om een veilige omgeving voor de kinderen te kiezen.

Even wankelt ook de veilige basis voor de School Rise sponsor kinderen en haar vrijwilligers en zijn we even uit ons evenwicht geraakt voor de toekomst.

Het besluit staat vast: Shiva en Himali gaan 'tijdelijk' terug naar hun eigen familie, terwijl Thakur bij zijn broer gaat wonen. Zijn vrouw en kinderen wonen nu verspreid over de provincie Chitwan. Eenvoudig is het niet, zeker als blijkt dat Shiva en Himali maar weinig te eten krijgen in hun nieuwe gezin.

Na enkele weken vliegt de vredesduif met een teken van hoop de sociale media binnen. Thakur stuurt me het bericht dat hij een nieuwe school heeft gevonden waar de kinderen nu naartoe gaan. (Basisschool Shree Rastriya Aadharbhu School in Chitwan). Met behulp van de school kunnen we Shiva & Himali een extra maaltijd aanbieden. De kinderen krijgen extra bijscholing van de broer van Thakur, Krishna Dhakal.

Een week later belt hij me op dat deze school hem een kans geeft op werk! Thakur start met een minimum salaris om zich langzaam opnieuw te vestigen in zijn dorp. Hij verzameld de schoolmaterialen van zijn hostel en verspreidt dit in de nieuwe school. Een nieuw begin in het dorp waar hij 30 jaar geleden moest bedelen om zijn bestaan. Er is in deze arme omgeving veel werk te verzetten.

Dit verhaal overschaduwde de enorme inzet van onze nieuwe vrijwilligers; Ming, Peng en Agnes die afgelopen zomer in Nepal vrijwilligerswerk voor ons hebben verricht. We hebben met elkaar weer een school geschilderd onder begeleiding van onze Nepalese onderwijzers en gastfamilies. De enorme inzet voor zowel de fondsenwerving als het werk ter plaatse heeft weer veel kinderen doen lachen en heeft inspirerende kleurrijke klaslokalen opgeleverd.

Agnes

Peng & Ming

Bikash

We zijn nog gemotiveerder om samen met u meer kinderen naar school te kunnen laten gaan. Ons doel voor de komende maanden is om meer kinderen van een onderwijsstoelage te voorzien. In de nieuwe provincie leven nog meer mensen onder de armoedegrens.

Ons eerste evenement in de regio is op vrijdag 17 November. In de Schakel te Slootdorp houden we een Bingo en Rad van Avontuur voor het onderwijs van deze kinderen. Komt u ook? Wij ontmoeten u graag en delen ons verhaal met een video en een fotopresentatie.

Namaste en een vriendelijke groet vanuit Tasmanie.

Sarvin & Wiebren

www.schoolrise.nl

Shiva en vader

Himali en juf

Agnes & Rupak (schilderproject Bhal bhakta Augustus 2017)